

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af Protokollen om en Ændring til Artikel 16 i Pagten for Folkenes Forbund.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4852).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1926—27.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4645; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4817).

Sagen sattes til Forhandling.

Johannes Lou: Det er jo Coutume, selv om det ikke er nogen god Coutume, at dette vigtige Lovforslag ved første Behandling ikke gøres til Genstand for nogen Omtale i dette Ting. Det er et Lovforslag, som jeg maa erkende i Almindelighed er et godt Lovforslag, men intet Lovforslag er jo saa godt, at det ikke paa nogle Felter kunde være bedre, og der er specielt 3 Punkter i dette Lovforslag, som jeg vil henstille til det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Der er først Punkt 33, der omhandler Forfremmelser til 1ste Grads Kontrolører; her er der 15 nye Udnævnelser, og naar man ser, at Halvdelen af disse tilfalder Centraladministrationen, kommer man dog til at tænke over, om ikke lovlig mange er blevet tildelt Centraladministrationen, medens de store Stationer med det store Ansvar ikke har faaet saa mange, som de burde have.

De næste Punkter, jeg vil omtale, er

39 og 40, som omhandler Forfremmelse af Undermaskinmestre og Styrmande til Skibsførere og Maskinmestre. I Søfarten er Avancementsforholdene jo saa slette, at dette Lovforslag kommer som et lille Lyspunkt. Men Punkt 39 gaar jo ud paa, at Antallet af Styrmande samtidig reduceres med 5, og jeg tror, at hvis man vil vedtage dette ganske uændret, vil det medføre en Uretfærdighed overfor 3—4 midaldrende Mennesker, som ikke alene haaber paa, men har et berettiget Krav paa i Løbet af dette Aar at blive udnævnt til Styrmand. Jeg vil derfor henstille til Udvalget og Finansministeren, at denne Nedskæring fordeles over 2 Aar, saaledes at der det første Aar kun bliver en Nedsættelse paa 2 og det næste paa 3.

Der er et Punkt til, som jeg gerne vil gøre Udvalget opmærksom paa, og som findes omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det drejer sig om de forskellige Eters Personale i de forskellige Lønklasser. Man vil her bemærke, at der af Postetaten kun er 4 pCt. i 3die Lønklasse, mod at der i Telegrafvæsenet er 11 og i Toldvæsenet 10 pCt. Jeg tror, der her er en Uretfærdighed, som man bør søge at rette.

Da Finansministeren forelagde dette Lovforslag, var det, som om alle disse Goder ikke vilde koste Penge. I saa Henseende forekommer det mig, at ved dette Lovforslag, der i den Grad betyder økonomiske Fordele for forskellige, burde det være oplyst, hvor meget det koster, og jeg tror, at disse Oplysninger bør gennemgaaes meget kritisk. Det eneste Tal, som findes i saa Henseende, er, hvor det under Nr. 41 drejer sig om at udnævne 74 nye Lokomotivførere — 74 —, og der siges, at det vil kun koste Staten 14 000 Kr. Jeg tror ikke, at Rigsdagen bør handle i Blinde og være for godtroende, men at den bør se Forholdene i Øjnene, som de er, og saa tage det, naar vi ved, hvad det koster.

Men min væsentligste Indvending mod dette Lovforslag er den Maade, hvorpaa Lønningsraadet optræder til dette. Ikke alene i Aar, men i Fjor og i Forfjor har Lønningsraadet spillet en alt dominerende Rolle ved dette Lovforslags Udarbejdelse. For ganske nylig havde vi et Lovforslag, hvori der var foreslaet offentlig Votering i Højesteret. Jeg mener, at man først skal feje for sin egen Dør, man skulde først lade Lønningsraadet komme med sine Voteringer offentligt. Der staar her overalt: „Lønningsraadet forelægger“, „Lønningsraadet billiger“, og samtidig ved vi jo, at